

Список використаної літератури:

1. Подолян І.Е. Національна специфіка семантики фітонімів в українській, англійській та німецькій: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата філол. наук : спец. 10. 02.17 «Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство» / Подолян Ілона Єрхівна. – Київ, 2000. – с. 20.
2. Радкевич Ю. символічні значення назв квітів у британській культурі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://philology.knu.ua/library/zagal/Movni_i_konceptualni_2012_42_2/003_009.pdf?fbclid=IwAR2-1yG9K79PQdE4jRZQTnILdtBtLmQFFmBugUj2CQJwXrSKq9u8s6aAkAM
3. Чернявська А.В. Семантика флороніма квітка в українській та англійській фразеології: стаття аспіранта кафедри германських мов і перекладознавства / А. В. Чернявська // Науковий вісник Харківського державного університету. – 2018. – № 2. – с. 189–195.
4. Яненко І. В. Зіставний аналіз флоронімів із функціонально цільовими ознаками в германських, романських і слов'янських мовах / І. В. Яненко // Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Мовознавство». – 2011. Вип. 17. – Т. 2. – № 11. – с. 184–189.

Науковий керівник: викладач кафедри німецької мови Снісар А. В.

А. В. Кириченко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

НЕГАТИВНО МАРКОВАНА ОЦІНКА В СТРУКТУРІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Фразеологічною одиницею (фразеологізмом) називається лексико-граматична єдність двох і більше нарізно оформлених компонентів, граматично організованих за моделлю словосполучення або речення, яка, маючи цілісне значення, відтворюється в мовленні за традицією, автоматично, наприклад: *землі під ногами не чути, брати бика за роги, палець об палець не вдарити, прокатати на вороних, шкребти за душу* [1, 32].

Існують різні підходи до терміну фразеологічна одиниця (далі ФО):

- це готові утворення, які не створюються в процесі мовлення, а вилучаються із пам'яті як готові формули;
- це такі одиниці, для яких, як і для окремих слів, характерна постійність у складі, структурі і семантиці;
- в акцентологічному відношенні – це звукові комплекси, складові компоненти яких мають два або більше основних наголосів;
- членовані утворення, компоненти яких усвідомлюються мовцями як слова [5, 40].

В. В. Виноградов зазначає, що «фразеологізм – це стійке сполучення слів із цілісним узагальнено-переносним значенням» [2, 28]. На думку О.М. Бабкіна «Фразеологічна одиниця – це така одиниця мови, якій властива цілісність, що виникає у результаті послаблення лексичного значення слів» [1, 54].

Відома також і **функціональна класифікація** німецьких ФО, яка ґрунтується на їх функціях та структурно-семантичних особливостях [4, 35]: лексичні єдності та номінативні фразеологізми; номінативно-експресивні фразеологізми [4, 36].

Застосування семантичної класифікації В. В. Виноградова стосовно матеріалу німецької фразеології допомогло виявити також одну доволі суттєву особливість німецьких фразеологічних єдностей в порівнянні з аналогічними одиницями інших мов. Вона полягає в тому, що фразеологічні єдності німецької мови (частково і фразеологічні зрощення) мають більшу варіативність компонентів, ніж фразеологізми цих типів у інших мовах.

На основі відібраного матеріалу можна виділити такі типи фразеологізмів з негативно маркованою оцінкою на:

- позначення характеру людини: *es ist keine gute Ader an ihm* – у нього немає ні однієї хорошої риси; *gegen alles abgebrannt sein* – не мати ні студа, ні совісті; *ein Abladebuckel sein* – бути козлом відпущення [3, 15];

- позначення зовнішності: *sich schlecht (übel) ausnehmen* – погано виглядати; *er sieht nach nichts aus* – він не справляє ніякого враження; *ein grober Gast* – грубіян, нечема [3, 239];
- позначення поведінки: *auf die leichte Achsel nehmen* – несерйозно, легковажно поставитися до чого-н.; *etwas außer acht lassen* – залишити поза увагою що-н.; *es ist mir alles eines* – мені байдуже, однаково; це мене не обходить [3, 21].

Найбільш численною групою є фразеологізми на позначення характеру з негативною маркованою оцінкою. Це може бути пояснено більш різкою емоційною реакцією людей саме на негативні явища, а також характерною для стресових, тобто різких негативних емоційних станів, тенденцією до використання стійких словесних комплексів.

Перевага фразеологічних одиниць з негативною оцінкою вказує на схильність людини помічати недоліки. Також це може бути підсвідомою спробою суспільства виправитись, вдосконалитись за допомогою критики, іронії, зневаги. Соціально зумовлені оцінки властивостей людської особистості передаються негативною оцінкою ФО. Оцінка також визначається світоглядом народу, системою критеріїв, що існують в даному суспільстві.

Отже, оцінний компонент значення ФО можна розглядати в якості виразника національної оцінки в ціннісній картині світу, а також як частини фразеологічної картини світу.

Список використаної літератури:

1. Бабкін О. М. Російська фразеологія, її розвиток і джерела / О. М. Бабкін. – Л. : 1990. – С. 126.
2. Виноградов В. В. Проблема сказа в стилістиці / В.В. Виноградов // О языке художественной прозы. – М. : Наука, 1980. – С. 130–136.
3. Німецько-український фразеологічний словник : у 2-х т. / [уклад. В. І. Гаврись, О. П. Пророченко]. – К. : Радянська школа, 1981. – С. 15 –239.
4. Чернышева И. И. Фразеология современного немецкого языка / И. И. Чернышева. – М. : Высшая школа, 1970 – 200 с.
5. Шанский Н. М. Фразеология современного русского языка / Н. М. Шанский. – М. : Высшая школа, 1969 – 232 с.

Науковий керівник: доцент кафедри німецької філології, к. філол. н., доцент Овсієнко Л. О.

M. W. Kodola

Nationale Bohdan-Chmelnytskyi Universität Tscherkasy

HERKUNFT VON PLATTDEUTSCH

Zur Zeit der Hanse im Mittelalter war "Plattdeutsch" in Norddeutschland nicht nur die wichtigste Sprechsprache, sondern auch eine angesehene Schriftsprache.

Es ist falsch zu glauben, dass sich die Dialektbezeichnung "Platt" vom flachen Land abgeleitet wurde. Zum ersten Mal tauchte der Begriff in den Niederlanden im 16. Jahrhundert auf und bedeutete so viel wie "verständlich", "vertraut", "deutlich", "rund heraus".

"Platt" oder auch "gutes plattes Deutsch" war der Gegenbegriff zu der in weiten Kreisen der Bevölkerung nicht verständlichen lateinischen Gelehrtensprache. Zunächst bezeichnete der Begriff "Platt" das "gemeine Deutsch", also die Sprache, die vom einfachen Volk gesprochen wurde.

Es wird betont, dass sich die neue Bedeutung des Wortes "Platt" im 17. Jahrhundert entwickelt wurde. Es bezeichnete nun auch die Regionalsprachen in Norddeutschland. Man muss unterstreichen, dass zu dieser Zeit das Wort "Platt" immer öfter einen negative Einfluss hat. Vielerorts wurde "Platt" auch als sozial niedrig missdeutet [1].

Erst ab dem letzten Drittel des 19. Jahrhunderts hat das Wort "Platt" die Funktion, die Dialekte in Westmittel- und Norddeutschland zu beschreiben. In Verbindung mit einem Ort kann "Platt" die genaue Mundart beschreiben.

Es muss hervorgehoben werden, dass im Mittelalter, zur Zeit der Hanse, Plattdeutsch nicht nur der gesprochene Dialekt war, sondern auch eine eigene geschätzte Schriftsprache. Die Hansekaufleute waren wohlhabend, reisten viel umher und machten an allen Orten Geschäfte in ihrer Sprache. Es stärkte das Niederdeutsch so sehr, dass man sogar eine niederdeutsche Bibelübersetzung anfertigte.